

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 295.

Elleve Session.

82de Møde.

Løvedagen den 31te Mars Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (forts.): Desuden maa det jo bemærkes, at Regjeringen ikke siger, at der skal tillægges alle Embeder 2,500 Kd.; denne Sum er Maximum af de Indtægter, der kan tillægges noget Embede, og endda siger man, at det er en monstrøs Fremgangsmaade. Naar man hører den ærede sidste Talers Ytringer, saa kan man bedst see, hvor overordentlig indbefommende der er handlet fra Regjeringens Side, at man — hvad der fra mange Sider har fundet stor Misbilligelse — er bleven staaende ved en saa snever Begrænsning. Der havde fra Ministeriets Side ikke været noget til Hinder for at optage en lignende Begrænsning i denne Lov. Det blev ogsaa af mig foreslaaet i Udvalget at optage denne Begrænsning, men det blev forkastet.

Jagd: Forsaa vidt den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts Iste Valgkreds (Zahle) hittede Tvivl om, hvorvidt mine Bemærkninger vare rettede til Mennesker eller Heste, stal jeg gjøre opmærksom paa, at da de vare rettede til den ærede Rigsdagsmand og hans Venner, antog jeg ikke, at han selv kunde have nogen Tvivl om, til hvilken af disse 2 Kategorier de maatte henføres.

Eschering: I det den ærede Minister anstillede sine Beregninger, lagde han ikke Mærke

til, hvad her forleden Dag passerede. Der blev gjort opmærksom paa, at disse 2,500 Kd. kunde komme til at bruges ved ethvert Embede, og at Jurisdictionskrebsene kunde blive deelte saaledes, at man med dette Maximum af 2,500 Kd. kunde komme til at udgive mere til den nuværende Jurisdictionskreds, end den indbringer i Sportler. Jeg betragter aldeles ikke dette Forhold fra denne Side; jeg seer paa ingen Maade det Rigtige alene i at indvinde disse Penge, men jeg seer Forbedringen deri, at de administrative Foranstaltninger blive tagne paa en hensigtsmæssig Maade, og at Lønningerne blive satte i Forhold dertil; det er ved ethvert enkelt Embede det Rigtige og Nødvendige. Naar den ærede Minister ogsaa vil overveie alt det, der vilkaarlig og egenrædlig er bleven lagt i Regjeringens Haand, ved den Beslutning, der er tagen i Finantsloven, saa vil han komme til at see, at det ikke er den Slags Beslutninger, som Regjeringen bør søge at tilegne sig, hvis den vil vedblive at være en constitutionel Regjering, og endnu mindre bør vi indrømme, at de tages. Den ærede Minister har meent, at vi bestandig talte med Hestighed, men det er vistnok en eensidig Hestighed, der bringer den ærede Minister til at fastholde det besynderlige Standpunct, at ville raade ene; — for at ikke en Deel af den lovgivende Magt stal komme til at raade for meg, saa vil han raade alene.

Indenrigsministeren: Regjeringen har aldrig forlangt Bemærkning til, indenfor den fastsatte Begrænsning, at fastsatte Lønningerne; Begrænsningen er kun staaet fast, fordi Rigsdagen har villet have den vedtagen, førend man